

[Bertel Haarder]

bagefter fundet ud af at fylde nogle sætninger ind om, hvordan man kunne få opfyldt de målrammer, man havde lagt sig fast på. Det er faktisk forkert. Jeg vil gerne oplyse, at udgangspunktet for venstre har været de ændringsforslag, vi stillede før jul til finansloven, og så har vi set, hvilke ændringer vi, hvis vi havde lidt længere tid, gerne ville fremkalde. Sådanne ændringer, som vi jo ikke har kunnet stille forslag om i december, har vi taget med her, og derfor vil man se, at adskillige af de ting, der foreslås, kræver ændringer i love, overenskomster og aftaler. Ja men det gør intet, for dem lader vi så først træde i kraft i 1982 og 1983, og det er lige præcis den form for finanslovgivning, vi har manglet, hvor man også kunne tage stilling til det, som ikke kan laves om på kort sigt. Derved kan vi også i samarbejde med regeringen få lagt en arbejdsplan for, hvad der skal gøres med hensyn til de offentlige udgifter.

Blot den slubemærkning til fru Ingerlise Koefoed og hr. Wilhjelm, at hvis vi skal have råd til noget nyt nogen sinde i de kommende år, er det en betingelse, at vi også kan spare noget på det gamle. Hvis man vil have bedre barselhvileordninger, er en af betingelserne, at man kan finde pengene et andet sted, og derfor er den største hindring for forbedringer i disse år, at vi har så store hindringer for besparelser. Det vil jeg bede disse partier især lægge vægt på.

Camre (S):

Jeg skal for det første takke hr. Askjær Jørgensen for de venlige bemærkninger, han rettede til mig, men jeg vil straks trække lidt i land og sige, at selv om det naturligvis er sådan, at enhver beslutning kan ændres indtil sidste øjeblik, også vedrørende finansloven, tror jeg, hr. Askjær Jørgensen vil være enig med mig i, at forudsætningen for, at folketinget rent faktisk kan gøre noget sådant på forsvarlig vis, er, at man har haft god tid forinden til at arbejde med problemerne, og hvis man kommer med 1.000 ændringsforslag i sidste minut eller i de sidste dage, er en realitetsbehandling nok i praksis meget vanskelig.

Hr. Bilgrav-Nielsen var inde på nogle bemærkninger om den langsigtede udgiftspolitik, som dette jo reelt handler om, og jeg kan

ikke lade være med at sige igen: det handlingsprogram for en økonomisk sanering, som regeringen har præsenteret for folketinget for få dage siden, er jo et program for en langsigtet udgiftspolitik. Jeg tror, man kan sige, som hr. Bilgrav-Nielsen gjorde det, at det er afgørende for folkestyrets arbejdsvilkår, at vi finder et flertal i denne sal for en mere langsigtet udgiftspolitik, stadig væk naturligvis med den adgang til ændringer, som ændrede forudsætninger nødvendiggør. Og så den sidebemærkning til hr. Bertel Haarder, at jeg tror ikke, hr. Bertel Haarder kan konstatere nogen uenighed mellem finansministeren og mig om det spørgsmål; vores indlæg her var forud nøje afstemt. Men som sagt, jeg tror, det er afgørende med de vilkår, der ligger for folketingets arbejde under ændrede økonomiske vilkår, at vi finder brede flertal i denne sal, som kan holde i en årrække fremover, og at vi får mulighed for efter sådanne beslutninger at foretage de ændringer i lovgivningen, de ændringer i grundlaget for forudsætningerne, i tilstrækkelig god tid, således at vi også kan have sikkerhed for, at de langsigtede ændringer i det offentlige udgiftspolitik bliver vel gennemtænkt og dermed rummer så få farer som muligt for at ødelægge noget i en sund udvikling i vores samfund. Jeg tror, at det, der er det væsentligste i det, vi har fået slået fast i dag her, er, at det kræver tid, og det, at folketinget har fået en voldsomt voksende arbejdsbyrde vedrørende planlægningen af den økonomiske politik, stiller i sig selv et krav om, at vi også får et andet planlægningsværktøj. Vi kan ikke mere arbejde med planlægningsværktøj, som passede til et budget og til problemer af den størrelse, som vi stod med for 30 eller 50 år siden.

Askjær Jørgensen (FP):

I mit første indlæg nåede jeg ikke at sige til hr. Palle Simonsen, at jeg i påsken omhyggeligt havde læst de oplæg, der er kommet fra det konservative folkeparti, og som naturligvis bør ses i relation til det forslag, der nu kommer fra venstre. Ja vel, venstres er jo noget, der er fremsat her i tinget direkte, men jeg er meget tilfreds med, at både venstre og de konservative nu er mere modne til at vise vilje til at gå ind i større besparelser, end